

A kir. Kúria jogegységi tanácsának 88. sz. polgári döntvénye.

Az egyházi adó (hitközségi adó) a bevett felekezetekhez tartozó egyházközség (hitközség) ellen vezetett végrehajtás során nem foglalható le.

A kir. Kúria jogegységi tanácsának 89. sz. polgári döntvénye.

A kisiparosoknak keresetük folytatásához szükséges gépberendezései és gépjárművei az 1908. évi LXI. t.-c. (Vhn.) 2. §-ának 14. pontjában megjelölt és végrehajtás alól kivett szerszámok, eszközök és műszerek közé tartoznak.

A mentesség a kisiparosok keresetének folytatásához szükséges emberi motorikus vagy elemi erővel hajtott gépek és gépjárművek minden fajtájára kiterjed, függetlenül azoknak értékétől.

Az 1937. évi IX. t.-c. a légi járművek biztosítási lefoglalására vonatkozó 1933. évi római nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről. (Kiadatott az 1937. évi Országos Törvénytárban 1937. június 24-én.)

Az egyezmény értelmében *biztosítási lefoglalás* bárminő elnevezésű minden olyan cselekmény, amellyel légi járművek magánérdekéből igazságügyi vagy közigazgatási közegek közbenjöttével feltartóztatnak, akár a hitelezők akár a légi járművek terhelő dologi jog jogosítottja javára anélkül, hogy a foglaltató a rendes eljárásban előzően kieszközölt végrehajtható ítéletre vagy azzal egyenlő hatású más végrehajtási jogcímre hivatkozhatnék. Ha az irányadó törvény a hitelezőnek, aki a légi járművet a járató beleegyezése nélkül birtokában tartja, *visszatartási jogot* ad, ennek a jognak gyakorlását a jelen egyezmény rendelkezései szempontjából egyenlőnek kell tekinteni a biztosítási lefoglalással és a jelen egyezmény szabályai alá esik. *Mentesek* a biztosítási lefoglalás alól a kizárólag állami szolgálatra rendelt légi járművek, beleértve a postai, de nem a kereskedelmi szolgálatban használt légi járműveket; a nyilvános fuvarozási vállalatot valamely rendes vonalán valóságos üzemen lévő légi járművek és a nélkülözhetetlen tartaléklégi járművek; minden légi jármű, amely díjazás ellenében személyeknek vagy dolgoknak fuvarozására szolgál, amikor ilyen fuvarozásra indulásra készen áll, kivéve ha olyan tartozásról van szó, amelyet a tervbevett út céljára vállaltak, vagy olyan hitelről, amely az út folyamán keletkezett. A lefoglalható légi jármű lefoglalását megfelelő *biztosíték adása* megakadályozza és jogot ad a lefoglalás azonnali feloldására. A biztosíték akkor megfelelő, ha a tartozás összegét és a költségeket fedezi és kizárólag a hitelezők kielégítésére van szánva; vagy ha eléri a légi jármű értékét, amennyiben ez az érték a tartozás és a költségek összegénél kisebb. Ha lefoglalhatatlan légi járművet foglaltak le vagy ha az adós kénytelen volt a lefoglalás megakadályozására való feloldásnak kieszközölése végett biztosítékot adni, a foglaltató az eljárás helyének törvényei szerint *felelős* a járatóra vagy a tulajdonosra ebből háramló *kárért*. Ugyanez áll a jogos indok nélkül eszközölt biztosítási lefoglalásra is. *Az egyezmény nem nyer alkalmazást* sem azokra a biztosítási intézkedésekre, amelyeket csődügyben, sem azokra, amelyeket vám-, büntető-, vagy rendőri szabályok megsértése miatt foganatosítottak.

Az egyezményt a 25.790/1937. I. M. sz. rendelet értelmében eddig a következő államok erősítették meg: Belgium, Magyarország, Németország, Olaszország és Spanyolország beleértve Marokkó spanyol zónáját, de nem a spanyol gyarmatokat. Az egyezmény Magyar-

ország és az előbb felsorolt többi állam között 1937 aug. 14. napján lépett hatályba.

Külföldi r. t. cégének törlése tárgyában hozott 1937. július 17. napján hatályba lépett 4540/1937. M. E. sz. rendelet.

Külföldi r. t. társaság fiókkintézetének (képviselőségének) felszámolása esetében a nyugdíjazott alkalmazottak vagy ezek hátramaradottai irányában szerződés vagy nyugdíjszabályzat alapján fennálló nyugdíj (özvegyi nyugdíj, nevelési járulék) fizetésére irányuló kötelezettségei úgy is biztosíthatók (K. T. 205. §-ának 2. bek.), hogy a külföldi r. t. belföldi pénzügyintézettel, vagy belföldi biztosítóintézettel, vagy külföldi biztosítóintézet belföldi fiókjával a nyugdíjterhek átvállalására szerződést köt. Az ilyen szerződést a nyugdíjjogosultak, mint harmadik személyek javára szóló oly szerződésnek kell tekinteni, amelyekből eredő jogukat a nyugdíjjogosultak az átvállalóval szemben saját nevükben érvényesíthetik. Ha az átvállaló intézet vagyoni helyzete az átvállalt kötelezettségek teljesítésére megfelelő biztosítékot nyújt, a cégbíróság a külföldi r. t. céget — amennyiben a törlés érvényes előfeltételei egyébként fennállanak — törli. Ilyen esetben a nyugdíjazott alkalmazottak vagy ezek hátramaradottai a külföldi r. t.-vel szemben a fenti értelemben átvállalt tartozás tekintetében követelést nem érvényesíthetnek.

A törlés iránt előterjesztett kérvényhez csatolni kell: a tartozás átvállalása tárgyában kötött szerződést és a nyugdíjazott alkalmazottak vagy ezek hátramaradottainak nevét, életkorát, lakóhelyét és követeléseik összegét egyenkint feltüntető jegyzéket. A cégbíróság a P. K. meghallgatása után határoz. A végzést a külföldi r. t. belföldi fiókkintézeteinek és az átvállaló intézetnek, úgyszintén az egyéb érdekelteknek kézbesíteni kell és ezenkívül a Budapesti Közlönyben közzé kell tenni.

Az eszerint átvállalt nyugdíjterheket a cégbíróáságnak kellően biztosítottoknak kell tekintenie, ha a nyugdíjterheket a P. K. első kúriájába tartozó olyan belföldi intézet vállalja át, amelynek vagyoni helyzete a P. K. megállapítása szerint az átvállalt tartozások teljesítése tekintetében megfelelő biztosítékot nyújt és amely a P. K. által meghatározott külön biztosítékról is gondoskodik.

Az átvállaló szerződés hatálybalépését attól a felfüggesztő feltételtől is függővé lehet tenni, hogy a cégbíróság a külföldi r. t. törlését tartalmazó végzést hoz.

A Phönix Életbiztosító társaság belföldi fiókja ügyeinek rendezésével kapcsolatos egyes rendelkezések tárgyában kibocsátott 4040/1936. M. E. sz. rendeletnek valamint ennek kiegészítése és a biztosító magánvállalatokra vonatkozó egyes kérdések szabályozása tárgyában kibocsátott 4800/1937. M. E. sz. rendeletnek módosítása és kiegészítése tárgyában hozott 1937 júl. 17. napján hatálybalépett 4700/1937. M. E. sz. rendelet.